

GLOBAL RESEARCH: USA dúfajú že zachránia víťazstvo z pazúrov porážky na Ukrajine

- CZ24 News | 28. května 2023

UKRAJINA: Najvyšší predstaviteľ ukrajinskej spravodajskej služby Kirill Budanov navrhol 100 km dlhú demilitarizovanú zónu medzi Ukrajinou a Ruskom

Vyhlasenie lídrov G7 [o Ukrajine](#) v rozsahu 2 700 slov, vydané v Hirošime po tom, ako sa na ich summite zaoberali páľčivou otázkou dneška – takzvanou protiofenzívou proti ruským silám.

Je to ohlušujúce ticho, keďže sa šíria reči o zmiznutí hlavného veliteľa ukrajinských ozbrojených síl. Je príznačné, že samotný prezident Vladimir Zelenskyj sa z Kyjeva obmedzuje na turné po svetových metropolách – Helsinkách, Haagu, Ríme, Vatikáne, Berlíne, Paríži, Londýne a Džidde a Hirošime. Zdá sa, že v štáte Dánskom je niečo zhnité.

Keď sa summit G7 skončil, šéf Wagner PMC **Jevgenij Prigožin** v sobotu oznámil, že ruská operácia na dobytie strategického komunikačného uzla Bachmut v oblasti Donbass na východnej Ukrajine, ktorá trvala 224 dní, bola úspešne dokončená a prekonala odpor viac ako 80 000 ukrajinských vojakov.

Je to bolestivá chvíľa pre Zelenského, ktorý sa vlani v decembri pred americkými zákonodarcami v Capitol Hill chválil, že „rovnako ako bitka pri Saratoge (v roku 1777 počas americkej vojny za nezávislosť), boj o Bachmut zmení trajektóriu našej vojny za nezávislosť a za slobodu.“

Medzitým sa na odpútanie pozornosti teraz hovorí o jemnom posune v politike USA ohľadom dodávok stíhačiek F-16 na Ukrajinu v neurčitej budúcnosti. V skutočnosti však nikto nevie povedať, ako bude vyzeráť ukrajinský zadný štát, keď priletia lietadlá.

Nie je prekvapením, že Bidenova administratíva má stále dve mysle. F-16 je horúci artikel na export; čo by sa stalo, keby [to Rusi zhodili z neba](#) svojimi hi-tech zbraňami a zničili jeho slávu?

Zdá sa, že Rusi dospeli k záveru, že nič iné ako totálne víťazstvo neprinúti Američanov a Britov pochopiť, že

Moskva myslí vážne na tri ciele stojace za špeciálnymi vojenskými operáciami, o ktorých sa nedá rokovať: bezpečnosť a bezpečnosť etnickej ruskej komunity a ich právo žiť v mieri a dôstojnosti na nových územiach; demilitarizácia a denacifikácia Ukrajiny; a neutrálna, suverénna, nezávislá Ukrajina oslobodená z pazúrov USA a už nie nepriateľský sused.

Iste, bezprecedentná miera nepriateľstva USA voči Rusku len posilnila odhodlanie Moskvy. Ak bude anglosaská aliancia pokračovať v stúpaní po rebríčku eskalácie, ruská kampaň môže rozšíriť operáciu na celý región východne od rieky Dneper. Rusi sú v tejto vojne na dlhú trať a lopta je na americkej strane.

Čo ma napadá, je prejav prezidenta Vladimira Putina z júla minulého roku pri prejave v

Dume. Povedal,

„Dnes počujeme, že nás chcú poraziť na bojisku. No, čo môžem povedať? Nech to skúsia. Už sme veľa počuli o tom, že Západ chce s nami bojovať „do posledného Ukrajinca“. Pre ukrajinský ľud je to tragédia, ale zdá sa, že tam to smeruje. Ale každý by mal vedieť, že vo všeobecnosti sme ešte nič vážne nezačali.“

Ruská operácia sa konečne začala „naostro“. Myšlienka oneskorenia je neomylná. Putin vo svojom prejave zdôraznil, že Západ by mal vedieť, že čím dlhšie bude ruská špeciálna vojenská operácia trvať, „tým ťažšie bude s nami vyjednávať“.

Preto **je veľkou otázkou ukrajinská protiofenzíva**. Ruské sily majú vojenskú prevahu v každom zmysle. Aj keby sa tvrdému jadru ukrajinských síl, ktoré boli vycvičené na Západe, v počte asi 30 – 35 000 vojakov, podarilo dosiahnuť nejaký „prelom“ v 950-kilometrovej frontovej línii, čo sa stane potom?

Nemýľte sa, **nasledovať bude masívny ruský protiútok** a ukrajinskí vojaci môžu skončiť len v ohnivej pasci a utrpiea obrovské desaťtisícové straty. Čo by anglosaská os dosiahla?

Okrem toho sa ukrajinská armáda tak dôkladne vyčerpá, že ruským silám nebude nič brániť v postupe smerom k Charkovu a Odese. Tu je ten paradox. Od tej chvíle sa Rusi nebudú mať s kým porozprávať.

Ak je správanie Američanov v minulosti – či už je to Vietnam, Afganistan alebo Irak a Sýria – niečo, čím sa treba riadiť, Washington neurobí nič. Známy americký strategický mysliteľ plukovník (v dôchodku) **David MacGreggor** nemohol povedať veci lepšie, keď začiatkom tohto týždňa povedal:

Môžem vám povedať, že Washington neurobí nič. A vždy som varoval... my (Spojené štáty) nie sme kontinentálna veľmoc, nie sme ani pozemná mocnosť nikde inde ako na našej vlastnej pologuli. Sme predovšetkým letecká a námorná veľmoc, podobne ako Veľká Británia. A čo to znamená? Keď sa nám nedarí, odplávame preč, odletíme, ideme domov... To je to, čo vždy robíme. Nakoniec jednoducho odídeme. A myslím, že to je teraz na programe.

Kamenné mlčanie vyhlásenia G7 o ukrajinskej protiofenzíve je pochopiteľné. Vyhlásenie G7 je potrebné postaviť vedľa [správy, ktorá sa objavila v Politico](#) v predvečer summitu v Hirošime a ktorá cituje vysokých predstaviteľov USA vypracovaných na odvážnom pláne premeny ukrajinskej vojny na „zmrazený konflikt“ analogicky s Kórejským polostrovom resp. Kašmír.

Predstaviteľ Pentagonu denníku povedal, že nedávne balíčky vojenskej pomoci Ukrajine odrážajú „prechod Bidenovej administratívy na dlhodobejšiu stratégiu“. Americkí predstavitelia už údajne hovoria s Kyjevom o povahe ich vzťahu v budúcnosti.

V zásade, ak sa ponuka Ukrajiny na členstvo v NATO zastaví, západné záruky by sa mohli pohybovať od dohody o vzájomnej obrane v štýle NATO podľa článku 5 až po dohody o zbraniach s Ukrajinou v štýle Izraela, takže „konflikt skončí niekde medzi aktívnou vojnou a chladnou patovou situáciou.“

Vyhlásenie G7 skutočne začalo konceptualizovať „europeizáciu“ Ukrajiny reformami, trhovým hospodárstvom riadeným súkromným sektorom a západnými finančnými inštitúciami a vojenskou podporou odstrašujúcej schopnosti Kyjeva voči Rusku.

Je to celkom úžasné. Sotva sa rozlúskne jeden chybný príbeh – hlásajúci vojenskú porážku Ruska na Ukrajine a zvrhnutie Putina –, otvára sa ďalší príbeh založený na zjednodušenej predstave, že Rusko sa jednoducho preválí a bude pasívne sledovať, ako USA integrujú Ukrajinu do systému západnej aliancie. vytvoríť otvorenú ranu hnisajúcu na západných hraniciach Ruska, ktorá vyčerpá zdroje na ďalšie desaťročia a skomplikuje vzťahy so susedmi.

Reakcia ruského ministra zahraničných vecí Lavrova na summit G7 však potvrdzuje, že Moskva nepadne do pasce „zamrznutého konfliktu“. **Lavrov** povedal: „Mohli by ste sa pozrieť na tie rozhodnutia, o ktorých sa diskutuje a ktoré sa prijímajú na summite G7 v Hirošime a ktoré sú zamerané na dvojité zadržiavanie Ruska a Čínskej ľudovej republiky?

„Cieľ bol oznámený nahlas a úprimne, a to poraziť Rusko na bojisku a bez toho, aby sme sa tým zastavili, neskôr ho eliminovať ako geopolitického rivala, takpovediac, spolu s akoukoľvek inou krajinou, ktorá si nárokuje nezávislé miesto na svete. budú potláčaní ako oponenti.“

Lavrov tiež poukázal na to, že odborná komunita západných krajín otvorene diskutuje o príkaze vypracovať scenáre smerujúce k rozpadu Ruska a „nezakrývajú, že existencia Ruska ako nezávislého centra je nezlučiteľná s cieľom globálnej nadvlády Západu“. Minister povedal: “Musíme rázne a dôsledne reagovať na vojnu, ktorá nám bola vyhlásená.”

Nie je to však tak, že by Američania neboli schopní vidieť vojnu očami Ruska. [Prečítajte si tu list, ktorý](#) vo Washingtone žiada o zdravý rozum, ktorý napísala skupina významných bývalých amerických diplomatov a vojenských predstaviteľov spojených s Eisenhower Media Network. Mimochodom, zaplatili za to, aby to dostali do New York Times, ale zvyšok etablovaných médií sa rozhodol ignorovať.

AUTOR: M. K. Bhadrakumar

[ZDROJ](#)

Překlad: S.S./ CZ24.NEWS